

152. sz. Ajánlás

a nemzetközi munkaügyi normák alkalmazásának előmozdítása érdekében folytatott tripartit tanácskozásokról és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tevékenységéhez kapcsolódó országos intézkedések előmozdításáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1976. június 2-án hatvanegyedik ülészakára ült össze,

Hivatkozva az érvényben lévő nemzetközi munkaügyi Egyezményekre és Ajánlásokra, nevezetesen az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi, a szervezkedés és kollektív tárgyalás jogáról szóló 1949. évi Egyezményekre és az 1960. évi konzultációról (ágazati és országos szintek) szóló Ajánlásra, melyek ratifikálják a munkáltatók és munkavállalók jogát szabad és független szervezetek létrehozására és amelyek hatékony konzultációkra szólítanak fel nemzeti szinten az állami hatóságok és a munkáltatói és munkavállalói szervezetek között, valamint amelyek ratifikálják számos munkaügyi nemzetközi Egyezmény és Ajánlás rendelkezéseit, melyek a munkáltatói és munkavállalói szervezetek konzultációról szólnak az életbe léptető intézkedések vonatkozásában, és

Miután megvizsgálta az ülészak napirendjének negyedik pontját "tripartit fórumok létrehozása a nemzetközi munkaügyi normák végrehajtásának előmozdítása érdekében" címmel, miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a nemzetközi munkaügyi normák alkalmazásának és a nemzetközi munkaügyi szervezet tevékenységéhez kapcsolódó nemzeti intézkedések előmozdításáról, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1976. június 21-én, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „A tripartit tanácskozásokról (a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tevékenységei) szóló 1976. évi Ajánlás” néven idézhető:

1. Jelen Ajánlásban az "érdekképviselői szervezetek" kifejezés a munkáltatók és munkavállalók szabad egyesülés jogát élvező legrepresentatívabb szervezeteit jelenti.

2. (1) A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyek a kormány, a munkáltatók és munkavállalók képviselői közötti hatékony konzultációkat biztosítanak azokban az ügyekben, amelyek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tevékenységére vonatkoznak, összhangban a jelen Ajánlás 5-7. bekezdéseivel.

(2) Az 1. bekezdésben előírt eljárások jellegét és formáját minden egyes országban, ahol az ilyen eljárásokat még nem alakították ki, a nemzeti gyakorlattal összhangban kell meghatározni a képviselői szervek véleményének meghallgatása után.

(3) Például konzultációk bonyolíthatók

- (a) olyan bizottságon keresztül, amelyet kifejezetten a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tevékenységeit illetően állítottak fel;
- (b) olyan szerven keresztül, amely általánosan illetékes a gazdasági, szociális és munkaügyi területeken;

- (c) több testületen keresztül, amelyek speciális illetékességgel rendelkeznek adott területeken; vagy
- (d) írásbeli érintkezés útján, ahol a konzultatív eljárásba bevontak egyetértenek abban, hogy az ilyen érintkezés indokolt és elegendő.

3. (1) A munkáltatók és munkavállalók képviselői a jelen Ajánlás által előírt eljárások alkalmazásában szabadon megválaszthatók képviseleti szervezeteik által.

(2) A munkáltatók és munkavállalók egyenlő mértékben képviseltetik magukat azokban a testületekben, amelyek révén a konzultációkat bonyolítják.

(3) Az érintett munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel együttműködve, intézkedéseket kell hozni, hogy megfelelő képzés álljon rendelkezésre, amely képessé teszi az eljárásokban résztvevőket arra, hogy hatékonyan lássák el feladataikat.

4. Az illetékes hatóság vállalja a jelen Ajánlásban biztosított eljárások adminisztratív támogatásának és az eljárások finanszírozásának felelősségét, beleértve a képzési programok finanszírozását, ahol az szükséges.

5. A jelen Ajánlásban előírt eljárások célja konzultációk biztosítása

- (a) a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia napirendjén szereplő pontokkal kapcsolatban a kormány által kitöltött kérdőívekről, és a kormány észrevételeiről azon javasolt szövegek vonatkozásában, melyeket a Konferencia vitat meg;
- (b) az illetékes hatóság vagy hatóságok által teendő javaslatokról az Egyezmények és Ajánlások bemutatásával kapcsolatban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 19. cikke szerint;
- (c) a nemzeti gyakorlattól függően, azoknak a jogszabályi és egyéb intézkedéseknek az előkészítéséről és végrehajtásáról, amelyek életbe léptetik a nemzetközi munkaügyi Egyezményeket és Ajánlásokat, különösen a ratifikált Egyezmények esetében (beleértve a munkáltatói és munkavállalói szervezetek képviselőinek együttműködésére vonatkozó rendelkezések végrehajtását);
- (d) a nem ratifikált és életbe nem léptetett Egyezmények és Ajánlások megfelelő időközönkénti felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy fontolóra vegyék, milyen intézkedéseket tehetnének végrehajtásuk és ratifikációjuk - függően attól, hogy melyik célszerű - elősegítése érdekében;
- (e) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 19. és 22. cikkei alapján a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak készítendő beszámolókból felmerülő kérdésekről;
- (f) a ratifikált Egyezmények felmondására vonatkozó javaslatokról.

6. Az illetékes hatóság, a képviseleti szervezetekkel történő egyeztetés után eldönti, hogy az eljárásokat milyen mértékben alkalmazzák olyan más, kölcsönösen gondot jelentő kérdések megtanácskozásában, mint például

- (a) azoknak a technikai együttműködési tevékenységeknek az előkészítése, végrehajtása és értékelése, amelyekben a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet részt vesz;
- (b) a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia, a regionális konferenciák, ipari bizottságok, és más, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által összehívott találkozók elfogadott határozatok és más megállapodások tekintetében végrehajtandó intézkedés;
- (c) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tevékenységeinek jobb megismertetése a gazdaság- és szociálpolitikában és programokban használandó elemként.

7. Ahhoz, hogy az előző szakaszokban hivatkozott ügyek kellő megfontolását biztosítani lehessen, megegyezés szerint rögzített időközönként, de egy évben legalább egyszer konzultációkat kell lebonyolítani.

8. A nemzeti feltételeknek és gyakorlatnak megfelelő intézkedéseket kell hozni a jelen Ajánlásban biztosított eljárások és a hasonló kérdésekkel foglalkozó nemzeti testületek közötti koordináció biztosítására.

9. Amikor azt a képviseleti szervezetekkel folytatott konzultációk után megfelelőnek ítélik, az illetékes hatóság az Ajánlásban előírt eljárások működéséről éves beszámolót ad ki.